

KRISTIAN IV OG LAUGENE

haser og fuskere tilspides mere og mere, og mestrene taaler ingen som kan tænkes at beskæftige sig med deres privilegerede profession. I denne strid har raadmanden kunnet bli laugstingens meget nyttig, og det er forøvrig ikke noget at undres over at han har stillet sig paa haandverkernes side. Selv bortset fra at hans synsmaate sikkerlig i de fleste tilfælde har faldt sammen med laugsmestrenes, saa har han i almindelighed ogsaa været økonomisk interesseret. Det er altid den samme mand som indtar stillingen som „inspector“ ved laugstingene og dette har lad ham tilflygte en godtgørelse for hans umake, der efter eksempler fra Danmark neppe kan ha været saa ganske liten.

Resultatet av Kristian IV's laugspolitik er med andre ord litet fyldestgørende. Laugene har vist sig mere end sterke nok til at kunne utholde denne paakjending, og de er gaaet ut av striden mere styrket end svækket. Til slutning ser det nærmest ut som om ikke engang kongemagten selv har orket at hævde sine egne forordninger og paabud. Der var imidlertid kommet nye ting til i løpet av dette tidsrum som efterhvert kom til at svække laugene og som sammen med enevældets laugsløvgivning skulde medføre en forandring.

50. Høvl tilhørende Bergens snekkersvende
B. M. 674.